

РЕШЕНИЕ

№ 17181

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11821** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на К. М., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], чрез адв. Ч. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3722/04.11.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата, чрез пълномощника си моли ЗППАМ да бъде отменена. Счита издадената ЗППАМ за незаконосъобразна – неспазване на установената форма, липса на компетентност на органа, който я е издал, релевира доводи, че е издадена в нарушение на материалния и процесуални закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона. Претендира направените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание по делото, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се явява в съдебно заседание по делото, представлява се от юрисконсулт П.. Моли жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана, Представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3722/04.11.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане. Процесната заповед е издадена, поради това, че на 03.11.2024 г. около 22:43 часа, в [населено място] на [улица], като водач на лек автомобил, Шевролет К., с рег. [рег.номер на МПС], България, по данни на свидетелите очевидци в[жк] по ул. без име с посока на движение от бл. 358 към [жилищен адрес] управлява собствения си л. а. Шевролет К. с рег. номер С. и пред заведение Механа Вкусно в 23.50 ч. отказва проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест-Дрегер 7510 с фабричен номер ARPM-0384. На 04.11.2024г. от извършената проверка се установява, че водача Козек М. управлява след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Изпробван на 04.11.2024г. в 00.14 ч. с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARRN-0017 и поредена проба номер 131, отчетеният резултат е положителен за Амфетамини. На водача е издаден талон за изследване номер 0174367 за ВМ А [населено място] връчен с 7бр. стикери. В резултат е съставен АУАН серия GA, № 3311477 на 04.11.2024г., за това, че К. М. виновно е нарушил:

1. чл. 174 ал. 3 ПР. 1 - ОТКАЗВА ПРОВЕРКА С ТЕХН. СР-В0 ЗА УСТАНОВЯВ. УПОТР. НА АЛК. В КРЪВТА И НЕ ИЗПЪЛНИ ПРЕДПИС. ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ С ДОКАЗ. АНАЛИЗАТОР И ЗА МЕД. ИЗСЛЕДВАНЕ И ВЗЕМАНЕ НА БИОЛОГ. ПРОБИ ЗА ХИМ. ЛАБ. ИЗСЛЕДВАНЕ ЗА УСТАНОВЯВ. НА КОНЦ.НА АЛК.В КРЪВТА МУ. от ЗДвП
2. чл. 5 ал. 3 т. 1 пр. 2 - УПРАВЛЯВА ППС СЛЕД УПОТРЕБА НА НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ ТЕХНИ АНАЛОЗИ от ЗДвП.

В последствие е издадено и Наказателно постановление № 24-4332-028079 от 18.11.2024г. от Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Представени са заповеди за компетентност /л. 31 - л.35/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи и от 07.07.2023г., от 03.09.2024г. и от 13.09.2024 г., издадени от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си, като съдържа и изискуемите по чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. При постановяване на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до отмяна на обжалвания акт. ЗППАМ е издадена въз основа на АУАН, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Същият е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, безспорно се установява, че жалбоподателят отказва да бъде проверен с техническо средство за установяване на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и в същото време управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Към административната преписка са представени като доказателства: АУАН № 3311477/24г., ЗПАМ 24-4332-006072/24г. № 3722 от 04.11.2024 г., 2 екземпляра талон за медицинско изследване, Справка картон на водача, Справка собственост на лек автомобил, Оригинал докладна записка - 2 бр., Разпечатка drug test, Drug Test касета, Оригинал протокол за извършена проверка - 1 лист, ЗПАМ №24-4332-006074/24г., Справка техническа годност на Drug Test 5000 № 0017, Копие докладна записка, 1 бр. , Копие сведение - 3 бр. - 3 листа.

Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката, в случая АУАН, където е посочена и датата на извършване на деянието, която е дата и на нарушението.

Предмет на настоящото дело не е административно-наказателната отговорност на лицето, а предпоставките за налагане на ПАМ. Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП., което в случая е направено.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24, изр. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 60 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3722/04.11.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА К. М., ЕГН: [ЕГН], гражданин на У., с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: